

TẠNG LUẬT
(*VINAYAPIṬAKA*)

TIỂU PHẨM
(*CULLAVAGGA*)

LỜI GIỚI THIỆU

Cullavagga (Tiểu phẩm) là phần thứ nhì của bộ *Khandhaka* (Hợp phần) thuộc *Vinayapiṭaka* (tạng Luật). Cũng tương tự như *Mahāvagga* (Đại phẩm), *Cullavagga* (Tiểu phẩm) gồm các vấn đề có liên quan đã được sắp xếp thành từng chương, cụ thể gồm có 12 chương:

1. Chương đầu là chương Hành sự đề cập đến bảy loại hành sự nhằm mục đích nhắc nhở và cảnh tỉnh vị Tỳ-khưu có những hành vi không đúng với Pháp, không đúng với Luật hầu tạo điều kiện cho vị ấy có cơ hội phục thiện và sửa đổi. Bảy hành sự ấy là hành sự khiển trách, hành sự chỉ dạy, hành sự xua đuổi, hành sự hòa giải, và 3 loại hành sự án treo trong việc không nhìn nhận tội, trong việc không sửa chữa lỗi, và trong việc không từ bỏ tà kiến ác.

2. Chương 2 giảng giải về cách thức phục hồi cho vị Tỳ-khưu phạm tội *Saṅghādisesa* (Tăng tàn) từ lúc khởi đầu cho đến khi kết thúc trải qua các giai đoạn *Parivāsa*, *Mānatta*, *Mūlāya Paṭikassanaṃ* nếu vị phạm lại tội ấy hoặc tội tương tự trong thời gian thực thi hành phạt, và cuối cùng là phần giải tội *Abbhāna* để phục hồi phẩm vị trước đây cho vị Tỳ-khưu phạm tội.

3. Chương 3 giảng giải về các trường hợp đặc biệt của vị Tỳ-khưu trong khi đang thực thi các hành phạt để thoát khỏi tội *Saṅghādisesa* lại tiếp tục vi phạm tội ấy nữa hoặc các tội tương tự cùng nhóm.

4. Chương 4 giảng giải về bảy cách dàn xếp là cách hành xử Luật với sự hiện diện, hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, hành xử Luật khi không diện cường, việc phán xử theo tội đã được thừa nhận, thuận theo số đông, theo tội của vị ấy, cách dùng cỏ che lấp đối với bốn loại tranh tụng, là sự tranh tụng liên quan đến tranh cãi, sự tranh tụng liên quan đến khiển trách, sự tranh tụng liên quan đến tội, và sự tranh tụng liên quan đến nhiệm vụ.

5. Chương 5 là chương các Tiểu sự đề cập đến nhiều vấn đề có liên quan đến sự sinh hoạt hàng ngày của vị Tỳ-khưu về nhiều khía cạnh khác nhau như cách phục sức, thuyết Pháp, các vật dụng, v.v...

6. Chương 6 là chương Sàng tọa thuật lại việc dâng cúng 60 trú xá đầu tiên của một nhà đại phú ở thành Rājagaha cho đến sự cúng dường một tu viện hoàn chỉnh của ông Anāthapiṇḍika (Cấp Cô Độc) và các vấn đề liên quan như việc xây dựng, cách thức sử dụng, và các sự phân công trong việc quản lý tu viện.

7. Chương 7 là chương Chia rẽ hội chúng bắt đầu với câu chuyện dài giới thiệu sự sinh hoạt trong một gia đình tiêu biểu của dòng họ Sākya (Thích-ca)

tiếp đến sự xuất gia của sáu thanh niên thuộc dòng họ này trong đó có Devadatta về sau là người khởi xướng và tiến hành việc chia rẽ hội chúng. Chương này được kết thúc với những câu hỏi của Trưởng lão Upāli để xác định những điểm khác biệt giữa sự bất đồng trong hội chúng là việc thường xảy ra trong tập thể và sự chia rẽ hội chúng là việc có tính chất nghiêm trọng. Nghiệp quả xấu dành cho kẻ chia rẽ hội chúng và phước báu của vị làm hợp nhất hội chúng đã bị chia rẽ cũng được đề cập đến ở chương này.

8. Chương 8 giảng giải về 14 phạm sự trong đời sống xuất gia. Cuộc sống của vị Tỳ-khưu được mô tả đầy đủ trong chương này bắt đầu với phạm sự của vị Tỳ-khưu vắng lai, thường trú, hoặc chuẩn bị ra đi, luôn cả phạm sự của vị Tỳ-khưu đối với chỗ trú ngụ ở trong rừng hoặc ở trong tu viện. Các phạm sự thường nhật như đi khát thực, phạm sự ở nhà ăn, tùy hỷ phước báu của thí chủ, việc sử dụng nhà tắm, nhà vệ sinh đều được mô tả chi tiết. Ngoài ra còn quy định các phạm sự tương tác giữa thầy tế độ và thầy dạy học đối với các đệ tử hoặc học trò có liên hệ nữa. Cuộc sống chung có được tốt đẹp hay không chính là do sự nhận thức và thực hành các phạm sự này của hàng xuất gia điển hình là các vị Tỳ-khưu.

9. Chương 9 là chương Đình chỉ Giới bốn (*Pātimokkha*), trình bày nguyên do việc đức Thế Tôn đã thuyết giảng về tám pháp kỳ diệu phi thường trong biển cả để so sánh với tính chất đặc biệt của Pháp và Luật mà Ngài đã tuyên thuyết, đồng thời có liên quan đến việc giao phó trách nhiệm đọc tụng Giới bốn (*Pātimokkha*) cho các Tỳ-khưu kể từ thời điểm ấy trở đi. Phương thức đình chỉ Giới bốn (*Pātimokkha*) nhằm để bảo vệ sự trong sạch của hội chúng bằng cách loại ra những Tỳ-khưu phạm tội nhưng vẫn che giấu hoặc tỏ ra không hay biết. Đặc biệt chương này còn đề cập đến nhiều chi tiết tế nhị trong việc khiển trách tội của vị Tỳ-khưu nguyên cáo và thái độ thích hợp của vị Tỳ-khưu bị cáo hầu giữ được hòa khí của hai bên.

10. Chương 10 đề cập việc xuất gia của Tỳ-khưu-ni với đầy đủ chi tiết bắt đầu với việc cầu xin xuất gia của bà Mahāpajāpati Gotamī sau đó đã được tu lên bậc trên do sự chấp thuận tám trọng pháp, kể đến là năm trăm công nương dòng Sākya được xuất gia với hội chúng Tỳ-khưu, tiếp nữa là tiến trình tu lên bậc trên với cả hai hội chúng: với hội chúng Tỳ-khưu-ni trước rồi với hội chúng Tỳ-khưu sau. Trong trường hợp đặc biệt, hành sự tu lên bậc trên ở hội chúng Tỳ-khưu có thể được tiến hành với sự hiện diện của vị Tỳ-khưu-ni là người đại diện. Ngoài ra, một số vấn đề nảy sinh có tính cách cá biệt của phái nữ cũng được kết tập ở chương này. Nghiên cứu kỹ lưỡng về chương này có thể nắm được nét chung về sự sinh hoạt của Tỳ-khưu-ni vào thời bấy giờ.

11. Chương 11 nói về cuộc kết tập Tam tạng lần thứ nhất ở Ấn Độ. Ngoài những sử liệu liên quan đến công việc kết tập lời dạy của đức Phật gồm có phần duyên khởi, việc chuẩn bị và tiến hành, chương này còn đề cập đến lời tuyên

bổ của Đại đức Purāṇa về việc vị ấy chỉ ghi nhận những lời dạy do chính bản thân đã được nghe trực tiếp từ kim khẩu của đức Thế Tôn, về việc các vị trưởng lão quyết định không thêm vào và không bỏ bớt bất cứ điều học nào, sự tuân thủ của Đại đức Ānanda đối với các bậc Trưởng lão, và cách thức áp dụng hình phạt *Brahma* (Phạm-đàn).

12. Chương 12 nói về lần kết tập Tam tạng lần thứ nhì ở Ấn Độ với phần duyên khởi ở Vesālī vào khoảng 100 năm sau khi đức Phật Vô dư Niết-bàn. Các chi tiết về tiến trình vận động của cả hai phe trong cuộc tranh tụng này giúp cho độc giả biết được vài nét khái quát trong đời sống sinh hoạt tinh thần vào thời bấy giờ. Đây là sự kiện chia phe nhóm thứ hai sau lần ở Kosambī được ghi chép lại, tiếc rằng sử liệu này dừng ở thời điểm kết thúc của lần kết tập này mà không tiết lộ thêm chi tiết nào về sự phân chia tông phái về sau này.

Chúng tôi khởi đầu việc nghiên cứu phần Pāli văn của Tam tạng với tập *Cullavagga* (Tiểu phẩm) do nhu cầu tìm tòi tư liệu dẫn chứng về sự hình thành tu viện thời đức Phật. Chúng tôi chợt nảy ra ý kiến ghi lại bằng tiếng Việt ngữ hầu giúp cho độc giả người Việt có cơ hội biết thêm về những lời dạy cao quý của đức Phật trong những trang sách còn được khép lại. Việc này đã đem lại cho chúng tôi niềm hoan hỷ khi nghĩ rằng việc học tập của bản thân có thể đem lại phần nào lợi ích cho người khác. Phần lời Việt được hoàn tất trong thời gian khoảng gần hai tháng. Thời gian đó quá ngắn đối với số lượng công việc quá lớn lao trong lúc vừa phải đọc sách tham khảo, tra cứu từ điển, và thực hiện việc ghi lại bằng máy vi tính. Lời văn tiếng Việt được chúng tôi sử dụng rất gần với cấu trúc của câu văn Pāli nhằm làm nổi bật cấu trúc văn phạm của loại ngôn ngữ này theo phong cách cổ điển đã được đa số các nhà học giả phương Tây áp dụng. Điều này sẽ thuận tiện cho việc hiệu đính về sau và có thể hữu ích cho các độc giả đang nghiên cứu lời dạy của đức Phật dựa vào văn bản gốc.

Do những vấn đề đã trình bày ở trên, chúng tôi mong mỗi sẽ nhận được những lời chỉ dạy của các bậc cao minh và các sự khuyến khích góp ý của quý độc giả. Tuy đã nỗ lực kiểm tra lại nhiều lần nhưng chúng tôi biết rằng bản dịch này vẫn còn nhiều sai sót, xin quý độc giả đánh dấu cho những điểm cần sửa chữa và tùy duyên chuyển đến chúng tôi qua địa chỉ email: dinda@u.washington.edu để chúng tôi dễ dàng trong việc hiệu đính hầu đem lại lợi ích thiết thực chung cho tất cả. Xin thành tâm cảm tạ.

Bản dịch của chúng tôi được thực hiện và trình bày theo văn bản Pāli La-tinh từ *Compact Disk BUDSIR IV* của trường Đại học Mahidol ở thủ đô Bangkok, Thái Lan. Phần mục lục chúng tôi thực hiện theo các chữ số đánh dấu ở đầu mỗi vấn đề; trình bày theo cách này sẽ giúp quý vị tiết kiệm được thời gian trong việc xác định vấn đề cần tham khảo.

Xin chân thành ghi nhận công đức của Thượng tọa Tiến sĩ Bửu Chánh về *CD Tam tạng BUDSIR IV*, Thượng tọa Bodhinando (Canada), Đại đức Hộ Phạm, Đại đức Giác Hạnh, và Đại đức Tâm An về *CD Tam Tạng Chattha Saṅgāyana* và các bản dịch Anh ngữ cũng như những sự động viên và ý kiến đóng góp trong thời gian chúng tôi thực hiện bản dịch này.

Công đức này xin dâng đến Hòa thượng trụ trì và chư Tăng chùa Sri Jayawardhanaramaya, Colombo, Tích Lan đã bảo bọc và tạo điều kiện thuận lợi cho chúng tôi trong công việc học tập và nghiên cứu Phật pháp trong thời gian qua.

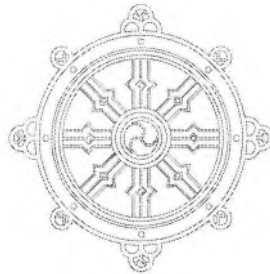
Mong sao hết thảy chúng sanh đều được tiến hóa trong ánh hào quang của Chánh pháp.

Colombo, ngày 15 tháng 9 năm 2003

Bhikkhu Indacanda

(Trương Đình Dũng)

(Hiệu đính lần thứ nhất hoàn tất ngày 30-7-2004)

I. CHƯƠNG HÀNH SỰ

1. HÀNH SỰ KHIỂN TRÁCH

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại thành Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Chính vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khưu nhóm Paṇḍuka và Lohitaka,¹ bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khưu khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: “Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài.” Vì thế mà những sự xung đột chưa sanh liền sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển.

Các Tỳ-khưu nào ít ham muốn, tự biết đủ, khiêm tốn, có hối hận, ưa thích sự học tập, các vị ấy phản nản, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khưu nhóm Paṇḍuka và Lohitaka, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khưu khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: ‘Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài’; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển?” Sau đó, các vị Tỳ-khưu ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

2. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khưu lại và đã hỏi các Tỳ-khưu rằng:

– Này các Tỳ-khưu, nghe nói các Tỳ-khưu nhóm Paṇḍuka và Lohitaka, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí, và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khưu khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận,

¹ Hai vị này là 2 trong 6 vị đứng đầu nhóm Lục Sư. Thứ tự được trình bày là 2 vị Paṇḍuka và Lohitaka ở Sāvatti, Mettiya và Bhummajaka ở Rājagaha, Assaji và Punabbasuka ở vùng núi Kīṭā.

nói chuyện nhằm nhí và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: “Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài”; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Này các Tỳ-khuru, thật không đúng đắn cho những kẻ rò đại ấy, thật không hợp lẽ, không thích đáng, không xứng pháp Sa-môn, không được phép, không nên làm. Này các Tỳ-khuru, vì sao những kẻ rò đại ấy, bản thân vốn là những kẻ thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khuru khác cũng là những kẻ thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhằm nhí và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: “Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài”; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển? Này các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, hay làm tăng thêm niềm tin của những người đã có đức tin. Này các Tỳ-khuru, hơn nữa, chính sự việc này đem lại sự không có niềm tin ở những kẻ chưa có đức tin và làm thay đổi [niềm tin] của một số người đã có đức tin.

3. Sau đó, khi đã khiển trách các vị Tỳ-khuru ấy bằng nhiều phương thức, đức Thế Tôn đã chê trách về sự khó khăn trong việc cấp dưỡng, sự khó khăn trong việc ăn uống, sự tầm cầu quá nhiều, sự không biết đủ, sự kết phe nhóm, sự biếng nhác; và bằng nhiều phương thức, Ngài đã ngợi khen về sự dễ dàng trong việc cấp dưỡng, sự dễ dàng trong việc ăn uống, sự ít tầm cầu, sự biết đủ, sự từ khước, sự tiết chế, sự hài hòa, sự đoạn giảm, sự ra sức tinh tấn. Ngài đã nói pháp thoại thích đáng và phù hợp cho các Tỳ-khuru rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Này các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Và này các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, các Tỳ-khuru Paṇḍuka và Lohitaka cần được quở trách; sau khi quở trách, cần được nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

4. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhằm nhí và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khuru khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung

đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: ‘Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn, và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài’; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khuru khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: ‘Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài’; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển. Hội chúng thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khuru khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: ‘Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài’; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển. Hội chúng thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, lại còn đi đến gặp các Tỳ-khuru khác cũng là những vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng trong hội chúng, rồi nói như vậy: ‘Này các Đại đức, các ngài đừng để vị đó đánh bại. Các ngài hãy phản bác lại thật mạnh bạo. Các ngài sáng trí hơn, kinh nghiệm hơn, học rộng hơn và nổi bật hơn

vị đó. Các ngài chớ có sợ vị đó. Chúng tôi sẽ về phe của các ngài'; vì thế mà những sự xung đột chưa sanh đã sanh khởi và những sự xung đột đã sanh khởi càng tiến đến tình trạng gia tăng và phát triển. Hội chúng thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy."

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện,² được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được,³ được thực hiện với tội đã được sám hối. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay

² Được thực hiện thiếu sự hiện diện (*asammukhā katam*) được giải thích là "được thực hiện không có sự hiện diện của hội chúng, của Pháp, của Luật và của vị bị khiển trách" (*VinA*. VI. 1155). Ở chương IV, có đề cập chi tiết về việc này bắt đầu từ trang 396.

³ Là tội *Pārājika* hoặc tội *Saṅghādisesa* (*VinA*. VI. 1155).

các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

9. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

10. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

11. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

12. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai hành sự sai Pháp.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực

hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

9. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

10. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

11. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

12. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai hành sự đúng Pháp.

SÁU TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh,

vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan.⁴ Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật, vị chê bai Giáo pháp, vị chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhằm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến ba hạng Tỳ-khuru này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến ba hạng Tỳ-khuru này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự khiển trách đến ba hạng Tỳ-khuru này.

Dứt sáu trường hợp trong khi mong muốn.

MƯỜI TÁM PHẬN SỰ

1-18. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru bị thực hiện hành sự khiển trách nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni,

⁴ Theo Chú giải: Tăng thượng giới (*adhisīla*) gồm có 4 tội *Pārājika* và 13 tội *Saṅghādisesa*, tăng thượng hạnh (*ajjhācāra*) là các tội khác thuộc về 5 nhóm tội của Giới bốn (*Pātimokkha*), tà kiến cực đoan (*atidiṭṭhi*) là từ bỏ chánh kiến và chấp nhận hữu biên kiến (*VinA. V. 989*). Xem phần giải thích về “hữu biên kiến” (*Antaggāhikādiṭṭhi*) trong *Paṭisambhidāmagga* (*Phân tích đạo*), *TTTĐPGVN*, tập 8, tr. 888-92; *TTPV*, tập 37, tr. 286-95.

không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Upasatha*, không nên đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quả trách, không nên nhắc nhở, không nên cầu kết với các Tỳ-khuru.

Dứt mười tám phạm sự.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Khi được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, các vị ấy làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi đi đến gặp các Tỳ-khuru và nói như vậy:

– Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, chúng tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ chúng tôi nên thực hành như thế nào?

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quả trách, nhắc nhở, vị cầu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiển trách không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp không nên thu hồi.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quở trách, không nhắc nhở, không cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự khiến trách nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp nên được thu hồi.

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chấp tay lại và nên nói như vậy: “Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách, chúng tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi; giờ chúng tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiến trách.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ...(nt)... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...(nt)... Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

2. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách, các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiến trách. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự khiến trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách, các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự

thu hồi hành sự khiển trách. Hội chúng thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Hội chúng thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Hội chúng thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự khiển trách cho các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự khiển trách đến các Tỳ-khuru nhóm Paṇḍuka và Lohitaka đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự khiển trách là thứ nhất.

--ooOoo--

2. HÀNH SỰ CHỈ DẠY

1. Vào lúc bảy giờ, Đại đức Seyyasaka là vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi ban cho hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội.

2. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao Đại đức Seyyasaka lại là vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], lại sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi ban cho hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội?” Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

3. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói Tỳ-khuru Seyyasaka là kẻ ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi ban cho hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

4. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, thật không đúng đắn cho kẻ rồ dại ấy, thật không hợp lẽ, không thích đáng, không xứng pháp Sa-môn, không được phép, không nên làm. Nay các Tỳ-khuru, vì sao kẻ rồ dại ấy, lại là kẻ ngu si, khờ khạo, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], lại sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi ban cho hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội?

5. Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka rằng: “Người cần phải sống với sự nương nhờ.” Và nay các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, Tỳ-khuru Seyyasaka cần được quở trách; sau khi quở trách, cần được nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

6. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Seyyasaka này là vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi cho vị ấy hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ.’ Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Seyyasaka này là vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi cho vị ấy hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình

phật *Mānatta*, trong khi giải tội. Hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Đại đức Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Seyyasaka này là vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Hơn nữa, các Tỳ-khuru thường xuyên bị bận rộn trong khi cho vị ấy hình phạt *Parivāsa*, trong khi đưa về lại [hình phạt] ban đầu, trong khi ban cho hình phạt *Mānatta*, trong khi giải tội. Hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Đại đức Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự chỉ dạy đối với Đại đức Seyyasaka rằng: ‘Người cần phải sống với sự nương nhờ’ đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Đây các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Đây các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Đây các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...

3. Đây các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...

4. Đây các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

5. Đây các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai hành sự sai Pháp thuộc hành sự chỉ dạy.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai hành sự đúng Pháp thuộc hành sự chỉ dạy.

SÁU TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Là vị chê bai đức Phật, là vị chê bai Giáo pháp, là vị chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

5. Nay các Tỳ-khuru, Hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự chỉ dạy đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

Dứt sáu trường hợp trong khi mong muốn thuộc hành sự chỉ dạy.

MƯỜI TÁM PHẬN SỰ

1-18. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru bị thực hiện hành sự chỉ dạy nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Uposatha*, không nên đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quở trách, không nên nhắc nhở, không nên cấu kết với các Tỳ-khuru.

Dứt mười tám phận sự thuộc hành sự chỉ dạy.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka rằng: “Người cần phải sống với sự nương nhờ.” Khi được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, vị ấy trong khi thân cận, trong khi quan hệ, trong khi gần gũi bạn tốt, trong khi nhờ họ đọc tụng, trong khi đặt câu hỏi đã trở thành vị nghe nhiều, kinh điển được truyền thừa, rành rẽ về Pháp, rành rẽ về Luật, rành rẽ các đầu đề, là vị sáng trí, có khả năng, thông minh, khiêm nhường, có hối hận, ưa thích sự học tập. Vị ấy làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi đi đến gặp các Tỳ-khuru và nói như vậy:

– Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, tôi làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ tôi nên thực hành như thế nào?

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cầu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp không nên thu hồi.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quở trách, không nhắc nhở, vị không cầu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự chỉ dạy nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp nên được thu hồi.

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, Tỳ-khuru Seyyasaka ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hóm, chấp tay lại và nên nói như vậy:

“Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ...(nt)... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...(nt).

2. Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, Tỳ-khuru Seyyasaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, Tỳ-khuru Seyyasaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy. Hội chúng thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, Tỳ-khuru Seyyasaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy. Hội chúng thu hồi hành sự chỉ dạy

đối với Tỳ-khuru Seyyasaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, Tỳ-khuru Seyyasaka này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy. Hội chúng thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự chỉ dạy đối với Tỳ-khuru Seyyasaka đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự chỉ dạy là thứ nhì.

--ooOoo--

3. HÀNH SỰ XUA ĐUÔI

[Hành vi sai trái của các vị nhóm Assaji và Punabbasuka]

1. Vào lúc bảy giờ, các vị nhóm Assaji và Punabbasuka thường trú tại vùng Kīṭāgiri là những Tỳ-khuru tồi, không biết hổ thẹn. Họ cư xử hành vi sai trái, có hình thức như vậy: Họ trồng bông hoa hoặc bảo kẻ khác trồng, họ tưới hoặc bảo kẻ khác tưới, họ hái hoặc bảo kẻ khác hái, họ kết lại hoặc bảo kẻ khác kết lại, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm tràng hoa kết một mặt, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm tràng hoa kết hai mặt, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm thảm hoa, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa đội đầu, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa đeo tai, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa che ngực.

2. Họ đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng tràng hoa kết một mặt, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng tràng hoa kết hai mặt, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng thảm hoa, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa đội đầu, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa đeo tai, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa che ngực cho những nữ gia chủ, các cô tiểu thư, những cô gái trẻ, các cô dâu, những cô tớ gái của các gia đình.

3. Họ cùng với những nữ gia chủ, các cô tiểu thư, những cô gái trẻ, các cô dâu, những cô tớ gái của các gia đình ăn chung trong một đĩa, uống chung trong một cốc, ngồi chung trên một chỗ ngồi, nằm chung trên một giường, nằm chung một tấm trải, nằm chung một tấm đắp, nằm chung một tấm trải và tấm đắp. Họ ăn sái giờ, họ uống rượu, họ đeo dây chuyền, xức nước hoa và phấn thơm.

Họ nhảy múa, họ ca hát, họ tấu đàn, họ vui đùa. Họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang nhảy múa, ca hát cùng với người nữ đang nhảy múa, tấu đàn cùng với người nữ đang nhảy múa, vui đùa cùng với người nữ đang nhảy múa; họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang ca hát, ca hát cùng với người nữ đang ca hát, tấu đàn cùng với người nữ đang ca hát, vui đùa cùng với người nữ đang ca hát; họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang tấu đàn, ca hát cùng với người nữ đang tấu đàn, tấu đàn cùng với người nữ đang tấu đàn, vui đùa cùng với người nữ đang tấu đàn; họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang vui đùa, ca hát cùng với người nữ đang vui đùa, tấu đàn cùng với người nữ đang vui đùa, vui đùa cùng với người nữ đang vui đùa.

Họ còn tiêu khiển cờ tám ô vuông, cờ mười ô vuông, họ chơi với bàn cờ tướng tượng ở trên không, họ chơi lối sắp vòng tròn, họ chơi lối rút quân cờ, họ chơi ném xúc xắc, họ chơi đánh gậy, họ chơi trò vẽ bằng tay, họ chơi trò sắp ngựa, họ chơi trò thổi kèn bằng lá cây, họ chơi trò uốn dẻo, họ chơi trò nhào lộn, họ chơi trò dùng lá cọ giả làm cối xay gió, họ chơi trò đo lường, họ chơi trò đua xe, họ thi bắn cung, họ chơi trò đồ chữ, họ chơi trò đoán ý, họ chơi trò nhái điệu bộ, họ tập cỡi voi, họ tập cỡi ngựa, họ tập điều khiển xe, họ tập bắn cung, họ tập đao kiếm, họ chạy phía trước voi, họ chạy phía trước ngựa, họ chạy đi, chạy lại phía trước xe; họ huýt sáo, họ vỗ tay, họ vật lộn, họ đánh nhau bằng các nắm tay. Họ trải y ca-sa hai lớp ở giữa nhà rồi mời cô vũ nữ rằng: “Này cô em, hãy nhảy ở đây này”, họ còn vỗ tay tán thưởng. Họ cư xử hành vi sai trái theo nhiều cách.

4. Vào lúc bấy giờ, có vị Tỳ-khưu nọ đã trải qua mùa [an cư] mưa ở xứ Kāsi, trong khi đi đến thành Sāvattthi để diện kiến đức Thế Tôn, đã trú tại vùng Kīṭāgiri. Khi ấy, vào buổi sáng, vị Tỳ-khưu ấy đã mặc y, cầm y bát và đi vào vùng Kīṭāgiri để khát thực. Vị ấy có phong cách chứng chạc, mắt nhìn xuống, với vẻ chăm chú khi đi tới, bước lui, lúc nhìn ngắm, khi cử động co duỗi.

5. Dân chúng sau khi nhìn thấy vị Tỳ-khưu ấy đã nói như vậy:

– Người này là ai mà xem ra vô cùng yếu ớt, xem ra vô cùng lười biếng, xem ra vô cùng ngớ ngẩn vậy? Khi gã đi đến, ai mà chịu bố thí đồ ăn đây? Trong khi các ngài thuộc nhóm Assaji và Punabbasuka của chúng ta thì lịch thiệp, thân thiện, nói năng hòa nhã, luôn cười xã giao, luôn mời mọc đến thăm viếng, không có ngớ ngẩn, khuôn mặt lại rạng rỡ, luôn mở đầu câu chuyện; chính vì thế, đồ ăn khát thực nên được cúng dường đến các ngài.

6. Có nam cư sĩ nọ đã nhìn thấy vị Tỳ-khưu ấy đang đi khát thực ở vùng Kīṭāgiri, sau khi thấy đã đi đến gần vị Tỳ-khưu ấy, sau khi đến đã đánh lễ vị Tỳ-khưu ấy và nói điều này:

- Thưa ngài, đồ khát thực có nhận được chưa vậy?
- Này đạo hữu, đồ khát thực chưa có nhận được.
- Thưa ngài, xin hãy đến. Chúng ta sẽ đi về nhà.

7. Rồi nam cư sĩ ấy đã dẫn vị Tỳ-khưu ấy về nhà, dâng thức ăn và đã nói điều này:

– Thưa ngài, ngài sẽ đi đâu?

– Nay đạo hữu, giờ ta sẽ đi Sāvatti để diện kiến đức Thế Tôn.

– Thưa ngài, chính vì điều ấy, xin ngài đề đầu đánh lễ ở bàn chân của đức Thế Tôn với lời thăm hỏi của con, và xin ngài hãy thưa như vậy: “Bạch Ngài, sự sinh sống ở vùng Kīṭāgiri đã bị hủ hóa. Các vị nhóm Assaji và Punabbasuka thường trú tại vùng Kīṭāgiri là những Tỳ-khưu tòi, không biết hổ thẹn. Họ cư xử hành vi sai trái, có hình thức như vậy: Họ trồng bông hoa hoặc bảo kẻ khác trồng, họ tưới hoặc bảo kẻ khác tưới, họ hái hoặc bảo kẻ khác hái, họ kết lại hoặc bảo kẻ khác kết lại, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm tràng hoa kết một mặt, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm tràng hoa kết hai mặt, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm thảm hoa, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa đội đầu, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa đeo tai, họ làm hoặc bảo kẻ khác làm vòng hoa che ngực.

Họ đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng tràng hoa kết một mặt, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng tràng hoa kết hai mặt, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng thảm hoa, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa đội đầu, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa đeo tai, đem tặng hoặc bảo kẻ khác đem tặng vòng hoa che ngực cho những nữ gia chủ, các cô tiểu thư, những cô gái trẻ, các cô dâu, những cô tớ gái của các gia đình. Họ cùng với những nữ gia chủ, các cô tiểu thư, những cô gái trẻ, các cô dâu, những cô tớ gái của các gia đình ăn chung trong một đĩa, uống chung trong một cốc, ngồi chung trên một chỗ ngồi, nằm chung trên một giường, nằm chung một tấm trải, nằm chung một tấm đắp, nằm chung một tấm trải và tấm đắp. Họ ăn sái giờ, họ uống rượu, họ đeo dây chuyền, xức nước hoa và phấn thơm.

Họ nhảy múa, họ ca hát, họ tấu đàn, họ vui đùa. Họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang nhảy múa, ca hát cùng với người nữ đang nhảy múa, tấu đàn cùng với người nữ đang nhảy múa, vui đùa cùng với người nữ đang nhảy múa; [Nên thực hiện sự luân phiên] ...(nt)... Họ lại còn nhảy múa cùng với người nữ đang vui đùa, ca hát cùng với người nữ đang vui đùa, tấu đàn cùng với người nữ đang vui đùa, vui đùa cùng với người nữ đang vui đùa.

Họ còn tiêu khiển cờ tám ô vuông, cờ mười ô vuông, họ chơi với bàn cờ tướng tượng ở trên không, họ chơi lôis sắp vòng tròn, họ chơi lôis rút quân cờ, họ chơi ném xúc xắc, họ chơi đánh gậy, họ chơi trò vẽ bằng tay, họ chơi trò sắp ngựa, họ chơi trò thổi kèn bằng lá cây, họ chơi trò uốn dẻo.

Họ chơi trò nhào lộn, họ chơi trò dùng lá cọ giả làm cối xay gió, họ chơi trò đo lường, họ chơi trò đua xe, họ thi bắn cung, họ chơi trò đồ chữ, họ chơi trò đoán ý, họ chơi trò nhái điệu bộ, họ tập cỡi voi, họ tập cỡi ngựa, họ tập điều

khiến xe, họ tập bắn cung, họ tập đao kiếm, họ chạy phía trước voi, họ chạy phía trước ngựa, họ chạy đi, chạy lại phía trước xe; họ huýt sáo, họ vỗ tay, họ vật lộn, họ đánh nhau bằng các nắm tay. Họ trải y ca-sa hai lớp ở giữa nhà rồi mời cô vũ nữ rằng: ‘Này cô em, hãy nhảy ở đây này’, họ còn vỗ tay tán thưởng. Họ cư xử hành vi sai trái theo nhiều cách.

Bạch Ngài, những người trước đây mộ đạo, có niềm tin, bây giờ không còn mộ đạo, mất niềm tin. Những tập quán cúng dường đến hội chúng trước đây giờ cũng đã bị gián đoạn. Các Tỳ-khưu tốt ra đi, còn các Tỳ-khưu tồi cư ngụ. Bạch Ngài, lãnh thay nêu đức Thế Tôn có thể phái các Tỳ-khưu đến vùng Kīṭāgiri; như vậy sự sinh sống ở vùng Kīṭāgiri có thể tồn tại.”

8. – Này đạo hữu, được rồi.

Vị Tỳ-khưu ấy sau khi lắng nghe nam cư sĩ ấy đã ra đi về hướng thành Sāvatthi. Tuần tự, vị ấy đã đến thành Sāvatthi, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika, gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã đánh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên.

9. Điều này đã trở thành thông lệ của chư Phật Thế Tôn, là niềm nở đối với các Tỳ-khưu đi đến. Khi ấy, đức Thế Tôn đã nói với vị Tỳ-khưu ấy điều này:

– Này Tỳ-khưu, sức khỏe có khá không? Mọi việc có được tốt đẹp không? Ngươi đi đến, đường xa có được ít mệt nhọc không? Và này Tỳ-khưu, ngươi từ đâu đến vậy?

– Bạch Thế Tôn, sức khỏe khá. Bạch Thế Tôn, mọi việc tốt đẹp. Bạch Ngài, con đi đường xa không mệt lắm.

10. Bạch Ngài, con đây đã trải qua mùa [an cư] mưa ở xứ Kāsi, trong khi đi đến thành Sāvatthi để diện kiến đức Thế Tôn, đã trú tại vùng Kīṭāgiri. Bạch Ngài, khi ấy, vào buổi sáng, con đã mặc y, cầm y bát, đi vào vùng Kīṭāgiri để khát thực. Bạch Ngài, có nam cư sĩ nọ đã nhìn thấy con đang đi khát thực ở vùng Kīṭāgiri, sau khi thấy đã đi đến gần con, sau khi đến đã đánh lễ con và nói điều này: “Thưa ngài, đồ khát thực có nhận được chưa vậy?” “Này đạo hữu, đồ khát thực chưa có nhận được.” “Thưa ngài, xin hãy đến. Chúng ta sẽ đi về nhà.” Bạch Ngài, sau đó nam cư sĩ ấy đã dẫn con về nhà, dâng thức ăn, rồi đã nói điều này: “Thưa ngài, ngài sẽ đi đâu?” “Này đạo hữu, giờ ta sẽ đi Sāvatthi để diện kiến đức Thế Tôn.” “Thưa ngài, chính vì điều ấy, xin ngài đề đầu đánh lễ ở bàn chân của đức Thế Tôn với lời thăm hỏi của con và xin ngài hãy thưa như vậy: ‘Bạch Ngài, sự sinh sống ở vùng Kīṭāgiri đã bị hủy hóa. Các vị nhóm Assaji và Punabbasuka thường trú tại vùng Kīṭāgiri là những Tỳ-khưu tồi, không biết hổ thẹn. Họ cư xử hành vi sai trái, có hình thức như vậy: Họ trồng bông hoa hoặc bảo kẻ khác trồng, ...(nt)... Họ cư xử hành vi sai trái theo nhiều cách. Bạch Ngài, những người trước đây mộ đạo, có niềm tin, bây giờ không còn mộ đạo, mất niềm tin. Những tập quán cúng dường đến hội chúng trước đây giờ cũng đã bị gián đoạn. Các Tỳ-khưu tốt ra đi, còn các Tỳ-khưu tồi cư ngụ. Bạch Ngài, lãnh

thay nếu đức Thế Tôn có thể phái các Tỳ-khuru đến vùng Kīṭāgiri, như vậy sự sinh sống ở vùng Kīṭāgiri có thể tồn tại.” Bạch Thế Tôn, con từ xứ đó đi đến.

11. Sau đó, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói các vị nhóm Assaji và Punabbasuka thường trú tại vùng Kīṭāgiri là những Tỳ-khuru tội, không biết hổ thẹn. Họ cư xử hành vi sai trái, có hình thức như vậy: Họ trồng bông hoa hoặc bảo kẻ khác trồng, ...(nt)... Họ cư xử hành vi sai trái theo nhiều cách. Những người trước đây mộ đạo, có niềm tin, bây giờ không còn mộ đạo, mất niềm tin. Những tập quán cúng dường đến hội chúng trước đây giờ cũng đã bị gián đoạn. Các Tỳ-khuru tốt ra đi, còn các Tỳ-khuru tội cư ngụ, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

12. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, thật không đúng đắn cho những kẻ rồ dại ấy, ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vì sao những kẻ rồ dại ấy lại cư xử hành vi sai trái, có hình thức như thế? Họ trồng bông hoa hoặc bảo kẻ khác trồng, ...(nt)... Họ cư xử hành vi sai trái theo nhiều cách?

13. Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo Sāriputta và Moggallāna rằng:

– Nay Sāriputta và Moggallāna, hai người hãy đi đến vùng Kīṭāgiri rồi hãy thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka; các vị này là những đệ tử của hai người.

14. – Bạch Ngài, các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka thì dữ tợn và thô lỗ, làm thế nào chúng con thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru ấy được?

– Nay Sāriputta và Moggallāna, chính vì điều ấy, hai người hãy đi cùng với nhiều vị Tỳ-khuru.

– Bạch Ngài, xin vâng.

Sāriputta và Moggallāna đã trả lời đức Thế Tôn.

15. – Và nay các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka cần được quở trách; sau khi quở trách, cần được nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka này là những kẻ làm hư hỏng các gia đình và có các hành động sai trái. Các hành động sai trái của họ không những được thấy rõ mà còn được nghe đồn nữa. Các gia đình bị hư hỏng vì họ không những được thấy rõ mà

còn được nghe đồn nữa. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri.’ Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka này là những kẻ làm hư hỏng các gia đình và có các hành động sai trái. Các hành động sai trái của họ không những được thấy rõ mà còn được nghe đồn nữa. Các gia đình bị hư hỏng vì họ không những được thấy rõ mà còn được nghe đồn nữa. Hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka này là những kẻ làm hư hỏng các gia đình và có các hành động sai trái. Các hành động sai trái của họ không những được thấy rõ mà còn được nghe đồn nữa. Các gia đình bị hư hỏng vì họ không những được thấy rõ mà còn được nghe đồn nữa. Hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: ‘Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri’ đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt việc thực hiện hành sự xua đuổi.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP THUỘC HÀNH SỰ XUA ĐUỔI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tởi khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tởi.

2. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...(nt).

3. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...(nt).

4. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

5. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

6. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

7. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

8. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

9. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

10. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

11. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

12. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai hành sự sai Pháp thuộc hành sự xua đuổi.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng

theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai hành sự đúng Pháp thuộc hành sự xua đuổi.

MƯỜI BÓN TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật, vị chê bai Giáo pháp, vị chê bai Hội chúng. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Vị có sự đùa giỡn bằng thân, vị có sự đùa giỡn bằng khẩu, vị có sự đùa giỡn bằng thân và khẩu. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Vị có sở hành sai trái bằng thân, vị có sở hành sai trái bằng khẩu, vị có sở hành sai trái bằng thân và khẩu. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Vị có sự gây tổn hại bằng thân, vị có sự gây tổn hại bằng khẩu, vị có sự gây tổn hại bằng thân và khẩu. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Vị có sự nuôi mạng sai trái bằng thân, vị có sự nuôi mạng sai trái bằng khẩu, vị có sự nuôi mạng sai trái bằng thân và khẩu. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

8. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia.

Này các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

9. Này các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. ...(nt).

10. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. ...(nt).

11. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng có sự đùa giỡn bằng thân, hạng có sự đùa giỡn bằng khẩu, hạng có sự đùa giỡn bằng thân và khẩu. ...(nt).

12. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng có sở hành sai trái bằng thân, hạng có sở hành sai trái bằng khẩu, hạng có sở hành sai trái bằng thân và khẩu. ...(nt).

13. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng có sự gây tổn hại bằng thân, hạng có sự gây tổn hại bằng khẩu, hạng có sự gây tổn hại bằng thân và khẩu. ...(nt).

14. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng có sự nuôi mạng sai trái bằng thân, hạng có sự nuôi mạng sai trái bằng khẩu, hạng có sự nuôi mạng sai trái bằng thân và khẩu. Này các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự xua đuổi đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

**Dứt mười bốn trường hợp
trong khi mong muốn thuộc hành sự xua đuổi.**

MƯỜI TÁM PHẬN SỰ

1-18. Này các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru được thực hiện hành sự xua đuổi nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, ...(nt)..., không nên câu kết với các Tỳ-khuru.

Dứt mười tám phận sự thuộc hành sự xua đuổi.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Sau đó, hội chúng Tỳ-khuru dẫn đầu là Sāriputta và Moggallāna đã đi đến vùng Kīṭāgiri và đã thực hiện hành sự xua đuổi ra khỏi vùng Kīṭāgiri đối với các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka rằng: “Các Tỳ-khuru nhóm Assaji và

Punabbasuka không được cư ngụ tại vùng Kīṭāgiri.” Khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, các vị ấy không làm phận sự đúng đắn, không trở nên thu thúc, không làm bốn phận để sửa đổi, không làm cho các Tỳ-khuru hài lòng, họ mắng nhiếc, họ gièm pha, do có sự thiên vị vì thương, do có sự thiên vị vì ghét, do có sự thiên vị vì si mê, do có sự thiên vị vì sợ hãi, họ bị sa đọa, họ bỏ đi, họ hoàn tục. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi lại không làm phận sự đúng đắn, không trở nên thu thúc, không làm bốn phận để sửa đổi, không làm cho các Tỳ-khuru hài lòng, họ lại mắng nhiếc, họ lại gièm pha, do có sự thiên vị vì thương, do có sự thiên vị vì ghét, do có sự thiên vị vì si mê, do có sự thiên vị vì sợ hãi, họ bị sa đọa, họ bỏ đi, họ hoàn tục?” Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

2. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Này các Tỳ-khuru, nghe nói khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, các Tỳ-khuru nhóm Assaji và Punabbasuka không làm phận sự đúng đắn ...(nt)... họ hoàn tục, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng: ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Này các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự xua đuổi.

3. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

4. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

5. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cấu kết với các Tỳ-khuru. Này các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp không nên thu hồi thuộc hành sự xua đuổi.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quở trách, không nhắc nhở, vị không cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự xua đuổi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp nên được thu hồi thuộc hành sự xua đuổi.

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru đã được thực hiện hành sự xua đuổi ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các vị Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chấp tay lại và nên nói như vậy:

“Bạch các ngài, được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, tôi làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ...(nt)... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...(nt).

Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy]. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi. Hội chúng thu hồi hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy]. Đại

đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy] xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt).

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phận sự đứng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh câu sự thu hồi hành sự xua đuổi. Hội chúng thu hồi hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy]. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy] xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự xua đuổi đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy] đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự xua đuổi là thứ ba.

--ooOoo--

4. HÀNH SỰ HÒA GIẢI

1. Vào lúc bảy giờ, Đại đức Sudhamma là vị thường trú, là vị trông nom công trình mới, là vị thường xuyên thọ lãnh vật thực của gia chủ Citta ở làng Macchikāsaṇḍa. Mỗi khi gia chủ Citta có ý muốn thỉnh mời hội chúng, hoặc nhóm, hoặc cá nhân, thì gia chủ không thỉnh mời hội chúng, hoặc nhóm, hoặc cá nhân khi chưa hỏi qua ý kiến của Đại đức Sudhamma.

2. Vào lúc bảy giờ, nhiều vị Tỳ-khuru trưởng lão như Đại đức Sāriputta, Đại đức Mahāmoggallāna, Đại đức Mahākaccāna, Đại đức Mahākoṭṭhika, Đại đức Mahākappina, Đại đức Mahācunda, Đại đức Anuruddha, Đại đức Revata, Đại đức Upāli, Đại đức Ānanda và Đại đức Rāhula đang du hành trong xứ Kāsi và đã đến ngụ tại Macchikāsaṇḍa.

3. Gia chủ Citta đã nghe rằng: “Nghe nói các vị Tỳ-khuru trưởng lão đã đi đến Macchikāsaṇḍa.” Khi ấy, gia chủ Citta đã đi đến gặp các vị Tỳ-khuru trưởng lão, sau khi đến đã đánh lễ các vị Tỳ-khuru trưởng lão rồi ngồi xuống một bên. Khi gia chủ Citta đã ngồi xuống một bên, Đại đức Sāriputta đã chỉ dạy, thức tỉnh, khuyến khích và tạo niềm phấn khởi cho gia chủ Citta bằng bài pháp thoại. Sau đó, khi đã được Đại đức Sāriputta chỉ dạy, thức tỉnh, khuyến khích và tạo niềm phấn khởi bằng bài pháp thoại, gia chủ Citta đã nói với các vị Tỳ-khuru trưởng lão điều này:

– Bạch các ngài, xin các Trưởng lão hãy nhận lời con về bữa ăn dành cho các vị vắng lai vào ngày mai.

Các vị Tỳ-khuru trưởng lão đã nhận lời bằng thái độ im lặng.

4. Sau đó, khi hiểu được sự nhận lời của các vị Tỳ-khưu trưởng lão, gia chủ Citta đã từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ các vị Tỳ-khưu trưởng lão, hướng vai phải nhiều quanh rồi đã đi đến gặp Đại đức Sudhamma, sau khi đến đã đánh lễ Đại đức Sudhamma rồi đứng một bên. Khi đã đứng một bên, gia chủ Citta đã nói với Đại đức Sudhamma điều này:

– Thưa ngài, xin ngài Đại đức Sudhamma nhận lời con về bữa ăn vào ngày mai cùng với các vị Trưởng lão.

5. Khi ấy, Đại đức Sudhamma [nghĩ rằng]: “Trước đây, gia chủ Citta này mỗi khi có ý muốn thỉnh mời hội chúng, hoặc nhóm, hoặc cá nhân, thì ông ta không thỉnh mời hội chúng, hoặc nhóm, hoặc cá nhân khi chưa hỏi qua ý kiến của ta. Giờ đây, ông ta không hỏi ý ta mà đã thỉnh mời các vị Tỳ-khưu trưởng lão; giờ đây, gia chủ Citta này đã hư hỏng, hờ hững, ngó bộ không còn gắn bó với ta nữa”, nên đã nói với gia chủ Citta điều này:

– Nay gia chủ, thôi đi. Ta không nhận lời.

Đến lần thứ nhì, ...(nt)... Đến lần thứ ba, gia chủ Citta đã nói với Đại đức Sudhamma điều này:

– Thưa ngài, xin ngài Đại đức Sudhamma nhận lời con về bữa ăn vào ngày mai cùng với các vị Trưởng lão.

– Nay gia chủ, thôi đi. Ta không nhận lời.

Khi ấy, gia chủ Citta [nghĩ rằng]: “Ngài Sudhamma sẽ gây ra điều gì cho ta cho dù nhận lời hay không nhận lời?” nên đã đánh lễ Đại đức Sudhamma, hướng vai phải nhiều quanh rồi ra đi.

6. Sau đó, khi đêm ấy trôi qua, gia chủ Citta đã cho người chuẩn bị thức ăn hảo hạng loại cứng, loại mềm cho các vị Tỳ-khưu trưởng lão. Khi ấy, Đại đức Sudhamma [nghĩ rằng]: “Có lẽ ta nên xem qua vật đã được chuẩn bị cho các vị Tỳ-khưu trưởng lão của gia chủ Citta như thế nào?” nên vào buổi sáng đã mặc y, cầm y bát, đi đến nhà của gia chủ Citta, sau khi đến đã ngồi xuống ở chỗ ngồi được sắp đặt sẵn.

7. Khi ấy, gia chủ Citta đã đi đến gặp Đại đức Sudhamma, sau khi đến đã đánh lễ Đại đức Sudhamma rồi ngồi xuống một bên. Khi gia chủ Citta đã ngồi xuống một bên, Đại đức Sudhamma đã nói với gia chủ Citta điều này:

– Nay gia chủ, thức ăn loại cứng, loại mềm này đã được người chuẩn bị thật là đầy đủ. Còn một thứ ở đây không có, đó là “bánh mè.”

– Thưa ngài, trong khi rất nhiều điều cao quý được tìm thấy trong lời dạy của đức Phật, vậy mà điều gì đâu lại được ngài Đại đức Sudhamma nói đến, đó là “bánh mè.”

8. Thưa ngài, trong thời quá khứ, các thương buôn người phương Nam đã đi đến xứ sở phía Đông vì việc buôn bán. Từ xứ ấy, họ đã đem về một con gà mái. Thưa ngài, sau đó, con gà mái ấy đã được cho ở chung với con quạ. Nó đã

sanh ra con gà con. Thừa ngài, khi con gà con ấy muốn kêu tiếng kêu của con quạ thì nó kêu: “Quạ quạ ò-ó-ooo”; khi nào nó muốn kêu tiếng kêu của con gà trống thì nó kêu: “Ò-ó-ooo quạ quạ.” Thừa ngài, tương tự y như thế, trong khi rất nhiều điều quý báu được tìm thấy trong lời dạy của đức Phật, vậy mà điều gì đâu lại được ngài Đại đức Sudhamma nói đến, đó là “bánh mì.”

9. – Đây gia chủ, người mắng nhiếc ta. Đây gia chủ, người gièm pha ta. Đây gia chủ, đây là trú xứ của người, ta sẽ bỏ đi.

– Thừa ngài, con không có mắng nhiếc, con không có gièm pha ngài Đại đức Sudhamma. Thừa ngài, xin ngài Đại đức Sudhamma hãy cư ngụ ở Macchikāsaṇḍa. Khu rừng xoài thật là khả ái! Con sẽ ra sức đối với ngài Đại đức Sudhamma về các vật dụng là y phục, vật thực, chỗ trú và thuốc men khi bị bệnh.

Đến lần thứ nhì, ...(nt)... Đến lần thứ ba, Đại đức Sudhamma đã nói với gia chủ Citta điều này:

– Đây gia chủ, người mắng nhiếc ta. Đây gia chủ, người gièm pha ta. Đây gia chủ, đây là trú xứ của người, ta sẽ bỏ đi.

– Thừa ngài, ngài Đại đức Sudhamma sẽ đi đâu?

– Đây gia chủ, ta sẽ đi đến Sāvatti để diện kiến đức Thế Tôn.

– Thừa ngài, chính vì điều ấy, nên điều gì ngài đã nói và điều gì con đã nói, tất cả các điều ấy xin ngài hãy trình lên đức Thế Tôn. Thừa ngài, việc ngài Đại đức Sudhamma sẽ trở lại Macchikāsaṇḍa một lần nữa là điều không kỳ lạ.

10. Sau đó, Đại đức Sudhamma đã dọn dẹp chỗ trú ngụ, rồi cảm y bát đi đến Sāvatti. Theo tuần tự, Đại đức Sudhamma đã đi đến Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã đánh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Khi đã ngồi xuống một bên, Đại đức Sudhamma đã trình lên đức Thế Tôn tất cả điều gì bản thân đã nói và điều gì gia chủ Citta đã nói.

11. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Đây kẻ rò dại, thật là không đúng đắn, không hợp lẽ, không thích đáng, không xứng pháp Sa-môn, không được phép, không nên làm. Đây kẻ rò dại, vì sao người lại sĩ và một cách thậm tệ, lại khinh bỉ một cách thậm tệ gia chủ Citta, là người thí chủ có niềm tin, mộ đạo, là người làm công quả, là người hộ độ hội chúng? Đây kẻ rò dại, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khưu rằng:

12. – Đây các Tỳ-khưu, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khưu Sudhamma rằng: “Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.” Và này các Tỳ-khưu, nên thực hiện như vậy: Trước hết, Tỳ-khưu Sudhamma cần được quả trách; sau khi quả trách, cần được nhắc nhở; sau khi

nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Sudhamma này sĩ và một cách thậm tệ, khinh bỉ một cách thậm tệ gia chủ Citta, là người thí chủ có niềm tin, mộ đạo, là người làm công quả, là người hộ độ hội chúng. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.’ Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Sudhamma này sĩ và một cách thậm tệ, khinh bỉ một cách thậm tệ gia chủ Citta, là người thí chủ có niềm tin, mộ đạo, là người làm công quả, là người hộ độ hội chúng. Hội chúng thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Sudhamma này sĩ và một cách thậm tệ, khinh bỉ một cách thậm tệ gia chủ Citta, là người thí chủ có niềm tin, mộ đạo, là người làm công quả, là người hộ độ hội chúng. Hội chúng thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.’ Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi’ xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: ‘Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi’ đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

MÙI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự sai Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai hành sự sai Pháp thuộc hành sự hòa giải.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật, và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay

các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật, và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải là hành sự đúng Pháp, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai trường hợp hành sự đúng Pháp thuộc hành sự hòa giải.

BỐN TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ra sức làm cho các người tại gia bị mất lợi lộc, vị ra sức làm cho các người tại gia bị mất lợi ích, vị ra sức làm cho các người tại gia bị mất chỗ trú ngụ, vị mắng nhiếc gièm pha các người tại gia, vị chia rẽ các người tại gia với các người tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật trước [mặt] các người tại gia, vị chê bai Giáo pháp trước [mặt] các người tại gia, vị chê bai Hội chúng trước [mặt] các người tại gia, vị sỉ vả các người tại gia một cách thậm tệ và khinh bỉ các người tại gia một cách thậm tệ, vị không thực hiện điều hứa hẹn hợp lý đối với các người tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với năm hạng Tỳ-khuru: Hạng ra sức làm cho các người tại gia bị mất lợi lộc, hạng ra sức làm cho các người tại gia bị mất lợi ích, hạng ra sức làm cho các người tại gia bị mất chỗ trú ngụ, hạng mắng nhiếc gièm pha các người tại gia, hạng chia rẽ các người tại gia với các người tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với năm hạng Tỳ-khuru này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với năm hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật trước [mặt] các người tại gia, hạng chê bai Giáo pháp trước [mặt] các người tại gia, hạng chê bai Hội chúng trước [mặt] các người tại gia, hạng sỉ vả các người tại gia một cách thậm tệ và khinh bỉ các người tại gia một cách thậm tệ, hạng không thực hiện điều hứa hẹn hợp lý đối với các người tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự hòa giải đối với năm hạng Tỳ-khuru này.

Dứt bốn trường hợp trong khi mong muốn.

MƯỜI TÁM PHẬN SỰ THUỘC HÀNH SỰ HÒA GIẢI

1-18. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru được thực hiện hành sự hòa giải nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dẫu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã

được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Upasatha*, không nên đình chỉ hành lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quả trách, không nên nhắc nhở, không nên cấu kết với các Tỳ-khuru.

Dứt mười tám phạm sự thuộc hành sự hòa giải.

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma rằng: “Người nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.” Khi được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, vị ấy đã đi đến Macchikāsaṇḍa nhưng vì xấu hổ không thể yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi. Vị ấy đã quay trở lại Sāvattthi lần nữa. Các Tỳ-khuru đã nói như vậy:

- Nay Đại đức Sudhamma, Đại đức đã yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi chưa?
- Nay các Đại đức, trong trường hợp này, tôi đã đi đến Macchikāsaṇḍa nhưng vì xấu hổ không thể yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi.

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

2. – Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy cho sứ giả cùng đi với Tỳ-khuru Sudhamma để yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi. Và nay các Tỳ-khuru, nên ban cho như vậy: Trước tiên, vị Tỳ-khuru cần được yêu cầu; sau khi yêu cầu, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên cho vị Tỳ-khuru tên [như vậy] làm sứ giả cùng đi với Tỳ-khuru Sudhamma, để yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Hội chúng cho vị Tỳ-khuru tên [như vậy] làm sứ giả cùng đi với Tỳ-khuru Sudhamma, để yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi. Đại đức nào đồng ý việc cho vị Tỳ-khuru tên [như vậy] làm sứ giả cùng đi với Tỳ-khuru Sudhamma, để yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Vị Tỳ-khuru tên [như vậy] là sứ giả cùng đi với Tỳ-khuru Sudhamma, để yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi đã được hội chúng cho phép. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

3. Nay các Tỳ-khuru, Tỳ-khuru Sudhamma ấy và vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi, nên đi đến Macchikāsaṇḍa và nên yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi rằng: “Này gia chủ, hãy thứ lỗi. Tôi đang làm cho người hoan hỷ.” Nếu được nói như vậy mà vị ấy thứ lỗi, như thế việc ấy là tốt đẹp. Nếu vị ấy không thứ lỗi, vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi nên nói rằng: “Này gia chủ, hãy thứ lỗi cho vị Tỳ-khuru này. Vị ấy đang làm cho người hoan hỷ.” Nếu được nói như vậy mà vị ấy thứ lỗi, như thế việc ấy là tốt đẹp. Nếu vị ấy không thứ lỗi, vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi nên nói

rằng: “Này gia chủ, hãy thứ lỗi cho vị Tỳ-khuru này. Tôi đang làm cho người hoan hỷ.” Nếu được nói như vậy mà vị ấy thứ lỗi, như thế việc ấy là tốt đẹp. Nếu vị ấy không thứ lỗi, vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi nên nói rằng: “Này gia chủ, hãy thứ lỗi cho vị Tỳ-khuru này vì lời nói của hội chúng.” Nếu được nói như vậy mà vị ấy thứ lỗi, như thế việc ấy là tốt đẹp. Nếu vị ấy không thứ lỗi, vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi không nên dẫn Tỳ-khuru Sudhamma đi khỏi tầm nhìn, không nên dẫn đi khỏi tầm nghe của gia chủ Citta, nên bảo đắp thượng y một bên vai, bảo ngồi chồm hổm, bảo chấp tay lên và bảo sám hối tội ấy.

4. Sau đó, Đại đức Sudhamma và vị Tỳ-khuru sứ giả cùng đi đã đi đến Macchikāsaṇḍa và đã yêu cầu gia chủ Citta thứ lỗi. Vị ấy làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi đi đến gặp các Tỳ-khuru và nói như vậy:

– Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, tôi làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ tôi nên thực hành như thế nào?

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Này các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cấu kết với các Tỳ-khuru. Này các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp không nên thu hồi thuộc hành sự hòa giải.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quở trách, không nhắc nhở, vị không cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự hòa giải nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

Dứt mười tám trường hợp nên được thu hồi thuộc hành sự hòa giải.

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, Tỳ-khuru Sudhamma ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chấp tay lại và nên nói như vậy:

“Bạch các ngài, được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, tôi làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ...(nt)... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...(nt).

Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, Tỳ-khuru Sudhamma này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, Tỳ-khuru Sudhamma này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải. Hội chúng thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma. Đại đức nào

đồng ý việc thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, Tỳ-khuru Sudhamma này làm phạm sự đứng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải. Hội chúng thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự hòa giải đối với Tỳ-khuru Sudhamma đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự hòa giải là thứ tư.

--ooOoo--

5. HÀNH SỰ ÁN TREO VỀ VIỆC KHÔNG NHÌN NHẬN TỘI

1. Lúc bảy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại Kosambī, tu viện Ghosita. Vào lúc bảy giờ, Đại đức Channa sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phản nản, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao Đại đức Channa sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội?” Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

2. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói Tỳ-khuru Channa sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

3. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, vì sao kẻ rồ dại này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội? Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

4. – Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Và nay các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, Tỳ-khuru Channa cần được quả trách; sau khi quả trách, cần được

nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

5. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

6. Và này các Tỳ-khuru, hãy thông báo từ trú xứ này sang trú xứ khác rằng: “Tỳ-khuru Channa đã được [hội chúng] thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng.”

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quở trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai hành sự sai Pháp.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quả trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai hành sự đúng Pháp.

SÁU TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật, vị chê bai Giáo pháp, vị chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. Nay các

Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

**Dứt sáu trường hợp trong khi mong muốn
thuộc hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội.**

BÓN MƯƠI BA PHẬN SỰ THUỘC HÀNH SỰ ÁN TREO VỀ VIỆC KHÔNG NHÌN NHẬN TỘI

1-43. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru được thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, không nên ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi, sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghé kê chân, tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch, không nên bôi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, không chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru, không nên đeo vật biểu hiện của người tại gia, không nên đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, không nên phục vụ các ngoại đạo, nên phục vụ các Tỳ-khuru, nên học tập về việc học tập của Tỳ-khuru, không nên cư ngụ ở chỗ trú chung một mái che, không nên cư ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che, không nên cư ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, nên đứng dậy từ chỗ ngồi khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, không nên xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài, đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Upasatha*, không nên đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quả trách, không nên nhắc nhở, không nên cấu kết với các Tỳ-khuru.

**Dứt bốn mươi ba phận sự thuộc hành sự án treo
về việc không nhìn nhận tội.**

[VIỆC LÀM PHẬN SỰ ĐÚNG ĐẮN CỦA TỖ-KHUỮ CHANNA]

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Vị

ấy khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác. Tại đó, các Tỳ-khuru đã không đánh lễ, đã không đứng dậy, đã không chấp tay, đã không làm hành động thích hợp, đã không trọng vọng, đã không cung kính, đã không sùng bái, đã không cúng dường.

Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác.

Ngay tại nơi đó, các Tỳ-khuru cũng đã không đánh lễ, không đứng dậy, không chấp tay, không làm hành động thích hợp, đã không trọng vọng, không cung kính, không sùng bái, không cúng dường.

Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác.

Ngay tại nơi đó, các Tỳ-khuru cũng đã không đánh lễ, không đứng dậy, không chấp tay, không làm hành động thích hợp, không trọng vọng, không cung kính, không sùng bái, không cúng dường.

Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã quay trở về lại Kosambī.

2. Vị ấy làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi đi đến gặp các Tỳ-khuru và nói như vậy:

– Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ tôi nên thực hành như thế nào?

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa.

BỐN MƯƠI BA TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi của vị Tỳ-khuru trong sạch. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị ưng thuận sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghế kê chân tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị bôi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, bôi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, bôi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, bôi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị đeo vật biểu hiện của người tại gia, đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, phục vụ các ngoại đạo, không phục vụ các Tỳ-khuru, không học tập về việc học tập của Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị ngụ ở chỗ trú chung một mái che, ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che, ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đứng dậy từ chỗ ngồi khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cầu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Dứt bốn mươi ba trường hợp không nên thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội.**

BỐN MƯƠI BA TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi của vị Tỳ-khuru trong sạch. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không ưng thuận sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghế kê chân tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không bôi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, không bôi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, không bôi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, không bôi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, không chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không đeo vật biểu hiện của người tại gia, không đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, không phục vụ các ngoại đạo, phục vụ các Tỳ-khuru, học tập về việc học tập của Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không ngụ ở chỗ trú chung một mái che, không ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái

che, không ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, vị đứng dậy từ chỗ ngồi khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, không xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quở trách, không nhắc nhở, vị không cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Đứt bốn mươi ba trường hợp nên được thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội.**

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, Tỳ-khuru Channa ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chắp tay lại và nên nói như vậy:

“Bạch các ngài, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...

Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

2. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tội xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đối với Tỳ-khuru Channa đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội là thứ năm.

--ooOoo--

6. HÀNH SỰ ÁN TREO VỀ VIỆC KHÔNG SỬA CHỮA LỖI

1. Lúc bảy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại Kosambī, tu viện Ghosita. Vào lúc bảy giờ, Đại đức Channa sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phản nản, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao Đại đức Channa sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi?”

2. Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói Tỳ-khuru Channa sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

3. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, vì sao kẻ rồ dại này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi? Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

4. – Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Và nay các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, Tỳ-khuru Channa cần được quở trách; sau khi quở trách, cần được nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng, vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Channa này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng, vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Và này các Tỳ-khuru, hãy thông báo từ trú xứ này sang trú xứ khác rằng: “Tỳ-khuru Channa đã được [hội chúng] thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng.”

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

**Dứt mười hai trường hợp về hành sự sai Pháp
thuộc hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.**

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi

có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

**Dứt mười hai trường hợp về hành sự đúng Pháp
thuộc hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.**

SÁU TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật, vị chê bai Giáo pháp, vị chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. Nay các

Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

**Dứt sáu trường hợp trong khi mong muốn
thuộc hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.**

BỐN MƯƠI BA PHẬN SỰ

1-43. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru được thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, không nên ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi, sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghé kê chân, tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch, không nên bôi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, không nên bôi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, không nên chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru, không nên đeo vật biểu hiện của người tại gia, không nên đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, không nên phục vụ các ngoại đạo, nên phục vụ các Tỳ-khuru, nên học tập về việc học tập của Tỳ-khuru, không nên cư ngụ ở chỗ trú chung một mái che, không nên cư ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che, không nên cư ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, nên từ chỗ ngồi đứng dậy khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, không nên xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài. Đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không nên đình chỉ lễ *Upasatha*, không nên đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quở trách, không nên nhắc nhở, không nên cầu kết với các Tỳ-khuru.

**Dứt bốn mươi ba phận sự thuộc hành sự án treo
về việc không sửa chữa lỗi.**

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng.

Vị ấy khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác.

2. Tại đó, các Tỳ-khuru đã không đánh lễ, không đứng dậy, không chấp tay, không làm hành động thích hợp, không trọng vọng, không cung kính, không sùng bái, không cúng dường. Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác.

3. Ngay tại nơi đó, các Tỳ-khuru cũng đã không đánh lễ, không đứng dậy, không chấp tay, không làm hành động thích hợp, không trọng vọng, không cung kính, không sùng bái, không cúng dường. Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã đi từ trú xứ ấy đến trú xứ khác. Ngay tại nơi đó, các Tỳ-khuru cũng đã không đánh lễ, không đứng dậy, không chấp tay, không làm hành động thích hợp, không trọng vọng, không cung kính, không sùng bái, không cúng dường. Trong khi không được các Tỳ-khuru trọng vọng, cung kính, sùng bái, cúng dường, vị ấy bị đối xử thiếu trọng vọng nên đã quay trở về lại Kosambī.

4. Vị ấy làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi đi đến gặp các Tỳ-khuru và nói như vậy:

– Bạch chư Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ tôi nên thực hành như thế nào?

Các vị đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa.

BÓN MƯƠI BA TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi của vị Tỳ-khuru trong sạch. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị ưng thuận sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghế kê chân tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị bồi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, bồi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, bồi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, bồi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị đeo vật biểu hiện của người tại gia, đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, phục vụ các ngoại đạo, không phục vụ các Tỳ-khuru, không học tập về việc học tập của Tỳ-khuru. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị ngụ ở chỗ trú chung một mái che, ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che, ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đứng dậy từ chỗ ngồi khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Dứt bốn mươi ba trường hợp không nên thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.**

BỐN MƯƠI BA TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, hoặc tội tương tự, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị không ưng thuận sự đánh lễ, sự đứng dậy, sự chấp tay, hành động thích hợp, sự sửa soạn chỗ ngồi của vị Tỳ-khuru trong sạch. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị không ưng thuận sự sửa soạn chỗ nằm, nước rửa chân, ghê kê chân tắm chà chân, sự tiếp rước y bát, sự kỳ cọ lưng trong khi tắm của vị Tỳ-khuru trong sạch. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị không bôi nhọ vị Tỳ-khuru trong sạch với sự hư hỏng về giới, không bôi nhọ với sự hư hỏng về hạnh kiểm, không bôi nhọ với sự hư hỏng về tri kiến, không bôi nhọ với sự hư hỏng về nuôi mạng, không chia rẽ Tỳ-khuru với các Tỳ-khuru. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị không đeo vật biểu hiện của người tại gia, không đeo vật biểu hiện của kẻ ngoại đạo, không phục vụ các ngoại đạo, phục vụ các Tỳ-khuru, học tập về việc học tập của Tỳ-khuru. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có năm yếu tố khác nữa: Vị không ngụ ở chỗ trú chung một mái che, không ngụ nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che, không ngụ ở chỗ trú hoặc nơi không phải là chỗ trú nhưng chung một mái che cùng với vị Tỳ-khuru trong sạch, đứng dậy từ chỗ ngồi khi thấy vị Tỳ-khuru trong sạch, không xúc phạm vị Tỳ-khuru trong sạch dầu ở trong tu viện hay ở ngoài. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

8. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Upasatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công việc khuyến bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quả trách, không nhắc nhở, vị không cầu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Dứt bốn mươi ba trường hợp nên được thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.**

[VIỆC THU HỒI]

1. Và nay các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Nay các Tỳ-khuru, Tỳ-khuru Channa ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chấp tay lại và nên nói như vậy:

“Bạch các ngài, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, tôi làm phận sự đứng đảnh, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...

Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba: Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, Tỳ-khuru Channa này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đối với Tỳ-khuru Channa đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi là thứ sáu.

--ooOoo--

7. HÀNH SỰ ÁN TREO VỀ VIỆC KHÔNG TỪ BỎ TÀ KIẾN ÁC

1. Lúc bấy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại Sāvatti, Jetavana, tu viện của ông Anāthapiṇḍika. Vào lúc bấy giờ, Tỳ-khuru tên Ariṭṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: “Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.”

2. Nhiều vị Tỳ-khưu đã nghe rằng: “Nghe nói Tỳ-khưu tên Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: ‘Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.’”

3. Sau đó, các vị Tỳ-khưu ấy đã đi đến gặp Tỳ-khưu Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, sau khi đến đã nói với Tỳ-khưu Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng điều này:

– Này Đại đức Aritṭha, nghe nói Đại đức đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: “Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành”, có đúng không vậy?

– Này các Đại đức, đúng như vậy. Theo như tôi hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.

4. – Này Đại đức Aritṭha, chớ có nói như thế. Chớ có vu không đức Thế Tôn, bởi vì việc vu không đức Thế Tôn là không tốt. Bởi vì đức Thế Tôn không có nói như thế. Này Đại đức Aritṭha, đức Thế Tôn đã giảng giải bằng nhiều phương thức rằng các pháp chương ngại có khả năng đem đến sự chương ngại cho người thực hành.

Đức Thế Tôn đã giảng giải rằng dục tình chỉ có chút ít khoái lạc, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là bộ xương, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là miếng thịt, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là cây đuốc cỏ, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là hố than cháy rực, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là giấc mơ, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là vật vay mượn, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là trái trên cây, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là lò sát sanh, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là mũi lao nhọn, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được đức Thế Tôn giảng giải như là đầu rắn độc, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

5. Khi được các vị Tỳ-khưu ấy nói như thế, Tỳ-khưu Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, do có sự ngoan cố, chấp giữ và bảo thủ tà kiến ác ấy nên vẫn phát biểu giống như thế:

– Này các Đại đức, theo như tôi hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.

Bởi vì các vị Tỳ-khưu ấy không thể giúp cho Tỳ-khưu Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng thoát khỏi tà kiến ác ấy, sau đó các vị Tỳ-khưu ấy đã đi đến gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

6. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khưu lại và đã hỏi Tỳ-khưu Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng rằng:

– Này Aritṭha, nghe nói tà kiến ác đã sanh khởi ở ngươi như vậy: “Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành”, có đúng không vậy?

– Bạch Ngài, đúng như vậy. Theo như con hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.

– Này kẻ rồ dại, vì sao ngươi lại hiểu pháp được Ta thuyết giảng là như thế? Này kẻ rồ dại, không phải Ta đã giảng giải bằng nhiều phương thức rằng các pháp chương ngại có khả năng đem đến sự chương ngại cho người thực hành hay sao?

7. Dục tình đã được Ta giảng giải là chỉ có chút ít khoái lạc, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là bộ xương, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là miếng thịt, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là cây đuốc cỏ, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là hồ than cháy rực, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là giấc mơ, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là vật vay mượn, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là trái trên cây, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là lò sát sanh, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là mũi lao nhọn, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

Dục tình đã được Ta giảng giải như là đầu rắn độc, nhiều khổ đau, nhiều ưu phiền. Ở đó điều bất lợi còn nhiều hơn.

8. Nay kẻ rò dại, hơn nữa, người không những vu khống Ta do sự sai lạc của bản thân mà người còn làm tổn hại chính bản thân và tích lũy nhiều điều bất thiện nữa. Nay kẻ rò dại, chính điều ấy sẽ đem lại cho người sự thất bại và khổ đau lâu dài. Nay kẻ rò dại, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng.

Và nay các Tỳ-khuru, nên thực hiện như vậy: Trước hết, Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, cần được quở trách; sau khi quở trách, cần được nhắc nhở; sau khi nhắc nhở, cần xác định tội; sau khi xác định tội, hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

9. “Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Aritṭha này, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: ‘Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.’ Vị ấy không chịu từ bỏ tà kiến ác ấy. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Aritṭha này, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: ‘Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.’ Vị ấy không chịu từ bỏ tà kiến ác ấy. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến

ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Tỳ-khuru Aritṭha này, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã sanh khởi tà kiến ác như vậy: ‘Theo như ta hiểu về pháp đã được đức Thế Tôn thuyết giảng thì những pháp chương ngại được đức Thế Tôn đề cập không có khả năng đem lại sự chương ngại cho người thực hành.’ Vị ấy không chịu từ bỏ tà kiến ác ấy. Hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Đại đức nào đồng ý việc thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng đã được hội chúng thực hiện. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

10. Và này các Tỳ-khuru, hãy thông báo từ trú xứ này sang trú xứ khác rằng: “Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng.”

MƯỜI HAI HÀNH SỰ SAI PHÁP

1. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện với sự không thừa nhận. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

2. Này các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội khi có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện với tội đã được sám hối. ...(nt).

3. Này các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện khi chưa xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự hiện diện, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện thiếu sự tra hỏi, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự không thừa nhận, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội không vi phạm, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc không sám hối được, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội đã được sám hối, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa quả trách, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa nhắc nhở, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện khi chưa xác định tội, được thực hiện không theo pháp, được thực hiện theo phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác có ba yếu tố này là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật và đã được giải quyết tội.

Dứt mười hai trường hợp về hành sự sai Pháp.

MƯỜI HAI HÀNH SỰ ĐÚNG PHÁP

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu tố: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện với sự thừa nhận. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp khi có ba yếu

tổ khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện với tội chưa được sám hối. ...(nt).

3. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện sau khi đã xác định tội. ...(nt).

4. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự hiện diện, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

5. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện từ sự tra hỏi, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

6. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với sự thừa nhận, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

7. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

8. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội vi phạm đưa đến việc sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

9. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện với tội chưa được sám hối, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

10. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã quở trách, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

11. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã nhắc nhở, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. ...(nt).

12. Nay các Tỳ-khuru, ...(nt)... có ba yếu tố khác nữa: Được thực hiện sau khi đã xác định tội, được thực hiện đúng theo pháp, được thực hiện với sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác có ba yếu tố này là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật và đã được giải quyết tốt đẹp.

Dứt mười hai trường hợp về hành sự đúng Pháp.

SÁU TRƯỜNG HỢP TRONG KHI MONG MUỐN

1. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố: Vị thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh

luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; vị sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, vị bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố khác nữa: Vị chê bai đức Phật, vị chê bai Giáo pháp, vị chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru có ba yếu tố này.

4. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru: Hạng thường gây nên sự xung đột, thường gây nên sự cãi cọ, thường gây nên sự tranh luận, thường gây nên sự nói chuyện nhảm nhí, thường gây nên sự tranh tụng trong hội chúng; hạng ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội]; hạng sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

5. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng bị hư hỏng về giới thuộc tăng thượng giới, hạng bị hư hỏng về hạnh kiểm thuộc tăng thượng hạnh, hạng bị hư hỏng về tri kiến thuộc tri kiến cực đoan. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru khác nữa: Hạng chê bai đức Phật, hạng chê bai Giáo pháp, hạng chê bai Hội chúng. Nay các Tỳ-khuru, hội chúng trong khi mong muốn, có thể thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với ba hạng Tỳ-khuru này.

**Dứt sáu trường hợp trong khi mong muốn
thuộc hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.**

BỐN MƯƠI BA PHẬN SỰ

1-43. Nay các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru được thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác nên làm phận sự đúng đắn. Trong trường hợp này, các phận sự đúng đắn ấy là không nên ban phép tu lên bậc trên, không nên ban cho phép nương nhờ, không nên bảo Sa-di phục vụ, không nên ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không nên giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định, không nên tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không nên chỉ trích hành sự, không nên chỉ trích các vị thực hiện hành sự, ...(nt)..., đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Upasatha*, không nên đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không nên làm công việc khuyến bảo, không nên khởi xướng việc cáo tội, không nên thỉnh ý [để buộc tội], không nên quở trách, không nên nhắc nhở, không nên cấu kết với các Tỳ-khuru.

Đứt bốn mươi ba phận sự thuộc hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.

1. Sau đó, hội chúng đã thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, [tức là] việc không cùng thọ hưởng với hội chúng. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị ấy đã hoàn tục.

2. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phản nản, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác lại hoàn tục?”

Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

3. Khi ấy, đức Thế Tôn nhân lý do ấy, nhân sự kiện ấy đã triệu tập hội chúng Tỳ-khuru lại và đã hỏi các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói Tỳ-khuru Aritṭha, trước đây là người huấn luyện chim ưng, khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đã hoàn tục, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

4. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– ... (nt) ... Nay các Tỳ-khuru, vì sao kẻ rồ dại ấy khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác lại hoàn tục? Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, chính vì điều ấy, hội chúng hãy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP KHÔNG NÊN THU HỒI

5. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị ban phép tu lên bậc trên, ban cho phép nương nhờ, bảo Sa-di phục vụ, ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, giảng dạy Tỳ-khuru-ni khi đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

6. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, chỉ trích hành sự, chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

7. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, làm công việc khuyến bảo, khởi xướng việc cáo tội, thỉnh ý [để buộc tội], quở trách, nhắc nhở, vị cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, không nên thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Dứt mười tám trường hợp không nên thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.**

MƯỜI TÁM TRƯỜNG HỢP NÊN ĐƯỢC THU HỒI

1. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố: Vị không ban phép tu lên bậc trên, không ban cho phép nương nhờ, không bảo Sa-di phục vụ, không ưng thuận sự chỉ định giảng dạy Tỳ-khuru-ni, không giảng dạy Tỳ-khuru-ni dầu đã được chỉ định. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

2. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố khác nữa: Vị không tái phạm tội đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, hoặc tội tương tợ, hoặc tội nghiêm trọng hơn tội ấy, không chỉ trích hành sự, không chỉ trích các vị thực hiện hành sự. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có năm yếu tố này.

3. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố: Vị không đình chỉ lễ *Uposatha* đối với vị Tỳ-khuru trong sạch, không đình chỉ lễ *Pavāraṇā*, không làm công

việc khuyên bảo, không khởi xướng việc cáo tội, không thỉnh ý [để buộc tội], không quả trách, không nhắc nhở, vị không cấu kết với các Tỳ-khuru. Nay các Tỳ-khuru, hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, nên được thu hồi đối với vị Tỳ-khuru có tám yếu tố này.

**Dứt mười tám trường hợp nên được thu hồi
thuộc hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.**

[VIỆC THU HỒI]

1. Và này các Tỳ-khuru, nên được thu hồi như vậy: Này các Tỳ-khuru, vị Tỳ-khuru đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác ấy nên đi đến hội chúng, đắp thượng y một bên vai, đánh lễ ở bàn chân các Tỳ-khuru trưởng thượng, rồi ngồi chồm hổm, chắp tay lại và nên trình với hội chúng như vậy:

“Bạch các ngài, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, tôi làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi; giờ tôi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.”

Nên thỉnh cầu đến lần thứ nhì. ... Nên thỉnh cầu đến lần thứ ba. ...

2. Hội chúng cần được thông báo bởi vị Tỳ-khuru kinh nghiệm, có năng lực:

“Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác. Nếu là thời điểm thích hợp cho hội chúng, hội chúng nên thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy]. Đây là lời đề nghị.

Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy]. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru tên [như vậy] xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ nhì. ...(nt)... Tôi xin thông báo sự việc này lần thứ ba. Bạch các ngài, xin hội chúng hãy lắng nghe tôi. Khi được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, Tỳ-khuru này tên [như vậy] làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác. Hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khuru tên

[như vậy]. Đại đức nào đồng ý việc thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khưu tên [như vậy] xin im lặng; vị nào không đồng ý có thể nói lên.

Hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đối với vị Tỳ-khưu tên [như vậy] đã được hội chúng thu hồi. Sự việc được hội chúng đồng ý nên mới im lặng, tôi ghi nhận sự việc này là như vậy.”

Dứt hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác là thứ bảy.

Dứt chương “Hành sự” là thứ nhất.

Trong chương này có bảy sự việc.

TÓM LƯỢC CHƯƠNG NÀY:

1. Các Tỳ-khưu thuộc nhóm Paṇḍuka và Lohitaka, bản thân vốn là những vị thường gây nên các sự xung đột, đã đi đến các vị có sở hành tương tợ và ra sức tạo ra các sự xung đột.

2. Các sự xung đột chưa xảy ra thì các vị tạo ra và đã xảy ra rồi thì làm cho tăng trưởng. Các vị Tỳ-khưu tốt lành, ít ham muốn, phàn nàn. Bậc Pháp Chủ.

3. Đấng Duy Trì Chánh Pháp, đức Phật, bậc Tự Tại, nhân vật Tối Cao, đấng Chiến Thắng ở thành Sāvatthi ra lệnh làm hành sự khiển trách.

4. Việc ấy được thực hiện thiếu sự hiện diện, thiếu sự tra hỏi, với sự không thừa nhận, và việc ấy được thực hiện với tội không có vi phạm, không sám hối được, đã được sám hối.

5. Việc ấy được thực hiện khi chưa quở trách, chưa nhắc nhở, chưa xác định tội, và việc ấy được thực hiện thiếu sự hiện diện, không theo pháp và còn theo phe nhóm nữa.

6. Việc ấy được thực hiện thiếu sự tra hỏi, không theo pháp và còn theo phe nhóm nữa. Và việc ấy còn được thực hiện với sự không thừa nhận, không theo pháp và còn theo phe nhóm nữa.

7. Và việc ấy còn được thực hiện với tội không có vi phạm, không theo pháp và còn theo phe nhóm nữa. Và còn với tội đưa đến việc không sám hối được, không theo pháp và theo phe nhóm nữa.

8. Và tương tợ như thế ấy với tội đã được sám hối, không theo pháp, còn theo phe nhóm nữa. Và tương tợ như thế ấy khi chưa quở trách, không theo pháp, còn theo phe nhóm nữa.

9. Và tương tợ như thế ấy khi chưa nhắc nhở, không theo pháp, còn theo phe nhóm nữa. Và tương tợ như thế ấy khi chưa xác định, không theo pháp, còn theo phe nhóm nữa.

10. Theo đúng phương thức của các trường hợp tối, trường hợp sáng được nghiệm ra. Và trong khi mong muốn, hội chúng có thể thực hiện việc khiển trách đến vị ấy.

11. Sự xung đột, vị ngu si, sống thân cận, vị bị hư hỏng về tăng thượng giới, về tăng thượng hạnh, vị bị hư hỏng về tà kiến cực đoan, hội chúng nên thực hiện việc khiển trách.

12. Và vị nào chê bai đức Phật, Giáo pháp, Hội chúng thì hội chúng nên thực hiện việc khiển trách đối với cả ba vị Tỳ-khuru này.

13. Hạng thường gây nên sự xung đột, ngu si, nương tựa vào sự thân cận, về tăng thượng giới, về tăng thượng hạnh, tương tự như thế ấy về tà kiến cực đoan.

14. Và hạng nào chê bai đức Phật, Giáo pháp, Hội chúng, việc thực hành phận sự đúng đắn đối với hạng đã được thực hiện hành sự khiển trách là như vậy.

15. Việc cho tu bậc trên, việc ban phép nương nhờ, sự phục vụ của Sa-di, việc giáo giới, cho dù đã được chỉ định, vị đã được thực hiện hành sự thì không nên làm.

16. Và tương tự như thế, không nên phạm lại tội ấy, tội tương tự như vậy và nghiêm trọng hơn thế, không nên chỉ trích hành sự và luôn cả các vị thực hiện hành sự.

17. Đối với vị Tỳ-khuru trong sạch không nên đình chỉ lễ *Uposatha*, lễ *Pavāraṇā*, việc khuyên bảo, việc cáo tội, việc thỉnh ý [để buộc tội] và với việc quở trách.

18. Việc nhắc nhở và việc kết bè phái, việc tương tự như thế là không nên làm. Việc cho tu bậc trên, ban cho phép nương nhờ, sự phục vụ của Sa-di.

19. Việc giáo giới, cho dầu đối với vị đã được chỉ định, với năm yếu tố thì không được thu hồi. Và vị phạm lại tội ấy, tội tương tự như vậy và nghiêm trọng hơn thế.

20. Vị chỉ trích hành sự và các vị thực hiện hành sự thì không thu hồi. Lễ *Uposatha*, lễ *Pavāraṇā*, việc khuyên bảo, việc cáo tội.

21. Việc thỉnh ý [để buộc tội], và luôn cả việc quở trách, việc nhắc nhở, việc kết bè phái, vị nào gắn bó với tám điều này thì không thu hồi.

22. Theo đúng phương thức của các trường hợp tối, trường hợp sáng được nghiệm ra. Vị Seyyasa là ngu si, phạm nhiều tội và lại còn thân cận.

23. Đấng Toàn Giác, bậc Đại Hiền Trí đã ra lệnh làm hành sự chỉ dạy. Ở Kīṭāgiri có hai vị Tỳ-khuru Assaji và Punabbasuka.

24. Họ không thu thúc và đã thực hành việc sai trái các loại. Bậc Toàn Giác, đấng Chiến Thắng, ở thành Sāvatthi [đã cho phép] hành sự xua đuổi. Vị Sudhamma ở Macchikāsaṇḍa đã là vị thường trú của [gia chủ] Citta.

25. Vị Sudhamma sĩ và nam cư sĩ Citta về câu chuyện dòng dõi. Đấng Thiện Thệ đã ra lệnh làm hành sự hòa giải.

26. Vị Tỳ-khưu Channa ở thành Kosambī không muốn nhìn nhận tội. Đấng Chiến Thắng Tối Thượng đã ra lệnh treo tội về việc không nhìn nhận.

27. Channa không muốn sửa chữa chính tội lỗi ấy, vị Lãnh Đạo đã ra lệnh làm hành sự án treo về việc không sửa chữa [lỗi].

28. Tà kiến ác, được nương tựa ở sự thiếu trí, đã khởi đến vị Aritṭha. Hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến đã được bậc Chiến Thắng giảng giải.

29. Hành sự chỉ dạy, xua đuổi, và hòa giải là tương tự như thế, về việc không nhìn nhận, sửa chữa và không từ bỏ tà kiến.

30. Việc đùa giỡn, sở hành sai trái, việc làm tổn hại và nuôi mạng sái quấy, các điều phụ trội này là ở hành sự xua đuổi.

31. Mất lợi lộc, chê bai, hai lần năm có tên là “hai nhóm năm”, các điều phụ trội này là ở hành sự hòa giải.

32. Việc khiển trách và việc chỉ dạy, cả hai hành sự ấy là tương tự. Việc xua đuổi, việc hòa giải là có các điều còn lại.

33. Ba hành sự án treo là tương tự và đã được phân tích. Cũng theo phương thức của hành sự khiển trách, các hành sự còn lại được nghiệm ra.

Dứt chương “Hành sự.”

--ooOoo--

